

Dosarul nr.2ra-1593/19

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central, judecător: S. Caraman
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Roșca,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Roșca către
Elena Roșca cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru fostul soț,
împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Andrei Roșca și menținută hotărârea din 02
noiembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, prin care acțiunea a fost
respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 19.06.2018, Andrei Roșca s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
către Elena Roșca, prin care a solicitat încasarea pensiei pentru întreținere în
mărime de 1339,46 de lei începând cu data de 19 iunie 2018, încasarea cheltuielilor
suplimentare suportate pentru întreținerea copiilor în sumă de 6023,01 de lei,
precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată ce vor fi suportate.

În motivarea cererii a indicat că, la 24.04.1999, a încheiat căsătorie cu Roșca
Elena în Primăria Cimișeni, r1 Criuleni, care a fost trecută în registrul actelor le
stare civilă sub nr. 5. În timpul căsătoriei s-au născut doi copii - XXX și XXX.

În timpul căsătoriei, începând din anul 2006, starea lui de sănătate s-a
înrautățit, astfel că din anul 2007 a devenit invalid de gradul II, fiind inapt de
muncă, iar în anul 2012, gradul de invaliditate fiindu-i stabilit pe viață.

Din anul 2010, Roșca Elena a plecat la muncă peste hotare, în Italia, venind
acasă foarte rar, copii fiind în grija lui, el crescându-i și oferindu-le toate condițiile
de trai, așa cum a putut din pensia de invaliditate pe care o primea de la stat,
deoarece banii trimiși de pârâtă nu ajungeau nici pentru serviciile comunale.

În luna decembrie 2017, pârâta i-a luat copiii, iar în ianuarie 2018 a înaintat
cerere de desfacere a căsătoriei, el rămânând singur și neajutorat cu o pensie de
invaliditate în mărime de 718,44 de lei, căsătoria încheiată între ei fiind desfăcută
la 25.04.2018.

Pensia pe care o primește nu-i ajunge pentru întreținere, pentru achitarea

serviciilor comunale și alte necesități, iar conform răspunsului nr. 20-21/163 din 30.05.2018 al Biroului Național de Statistică al RM, valoarea minimumului de existență pentru întreținerea în medie pe lună pentru un bărbat în vârstă aptă de muncă la sate constituie suma de 2057,90 de lei.

Dat fiind faptul că valoarea minimumului de existență pentru întreținerea în medie pe lună pentru un bărbat în vârstă aptă de muncă la sate constituie suma de 2057,90 de lei, iar pensia sa mizeră este în mărime de 718,44 de lei, consideră că instanța de judecată urmează să încaseze din contul Elenei Roșca în beneficiul său pensia de întreținere în sumă de 1339,46 de lei lunar, pârâta lucrând peste hotarele țării, în Italia, dispune de surse suficiente.

Din anul 2010, din momentul plecării pârâtei peste hotare, el a suportat toate cheltuielile pentru creșterea și întreținerea financiară a copiilor, achitând din contul său serviciile comunale, la care urma a contribui și pârâta.

Potrivit facturilor pentru serviciile comunale pe care le-a păstrat, lunar a suportat următoarele cheltuieli:

 pentru luna August 2016 a suportat cheltuieli în mărime de 184,54 lei;

 pentru luna Septembrie 2016 - 247,53 lei;

 pentru luna Octombrie 2016 - 210,79 lei;

 pentru luna Decembrie 2016 - 950,07 lei;

 pentru luna Ianuarie 2017-909,13 lei;

 pentru luna Februarie 2017-731,58 lei;

 pentru luna Martie 2017-648,89 lei;

 pentru luna Aprilie 2017-783,62 lei;

 pentru luna Mai 2017-611,64 lei;

 pentru luna Iunie 2017-883,43 lei;

 pentru luna Iulie 2017-594,97 lei;

 pentru luna August 2017-997,03 lei;

 pentru luna Septembrie 2017 - 964,95 lei;

 pentru luna Octombrie 2017 - 988,93 lei;

 pentru luna Noiembrie 2017 - 1085,23 lei;

 pentru luna decembrie 2017 a suportat cheltuieli în mărime de 1253,70 lei.

În total a suportat cheltuieli în sumă de 12 046,03 de lei, motiv din care consideră că pârâta urmează să-i restituie jumătate din aceste cheltuieli suportate pentru întreținerea copiilor, ceea ce constituie suma de 6 023,01 de lei.

Astfel, reclamantul a solicitat încasarea de la Roșca Elena în beneficiul său a pensiei alimentare pentru întreținere în mărime de 1339,46 de lei, începând cu data de 19.04.2018, încasarea cheltuielilor suplimentare suportate pentru întreținerea copiilor în sumă de 6 023,01 de lei, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 02 noiembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 05.11.2018, Andrei Roșca a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral, totodată

solicitând scutirea de la achitarea taxei de stat.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că prima instanța întemeiat a concluzionat despre respingerea capătului de cerere a reclamantului Roșca Andrei privind încasarea pensiei de întreținere pentru fostul soț, or, ultimul nu a prezentat suficiente probe/înscrisuri care să confirme faptul că el nu dispune de alte venituri decât pensia de invaliditate, nu dispune de drept de proprietate asupra bunurilor mobile sau mobile valoroase, că nu deține conturi bancare sau alte venituri, că într-adevăr necesită sprijin material, precum și probe că intimata având la întreținere doi copii dispune de surse financiare suficiente pentru a-l întreține și pe el.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 357 din 18.04.2018 cu privire la determinarea dezabilității, urmează că dezabilitatea accentuată (gradul II de invaliditate) se caracterizează prin deficiențe funcționale accentuate provocate de afecțiuni, traume, care duc la limitări de activitate și restricții de participare, iar capacitatea de muncă este păstrată în proporție de 25-40%. Potrivit certificatului emis de Consiliul Republican de Expertiză Medicală a Vitalității Orhei din 03 mai 2012, activitatea de muncă a lui Andrei Roșca este admisă, însă fără deplasări îndelungate.

La fel, instanța de apel a considerat că prima instanța întemeiat și corect a respins și solicitarea reclamantului Roșca Andrei cu privire încasarea cheltuielilor suplimentare suportate pentru întreținerea copiilor în sumă de 6023,01 de lei, or, instanța de fond corect a constatat că de fapt apelantul/reclamantul solicită încasarea cheltuielilor pentru plata serviciilor comunale achitate de el în perioada în care a locuit împreună cu copiii săi, aceste cheltuieli fiind catalogate ca cheltuieli suportate de părinți pentru îndeplinirea obligațiilor părintești de întreținere a copiilor, și nicidecum ca cheltuieli suplimentare specificate la art. 79 Codul familiei.

La 06.06.2019, Andrei Roșca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 26 martie 2019.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, incorect a constatat faptul că copiii lor comuni se află la întreținerea intimatei, deoarece aceștia sunt majori și sunt angajați în câmpul muncii, fapt ce demonstrează că se întrețin singuri. În anul 2012, dânsului gradul de invaliditate i s-a stabilit pe viață. El a rămas singur, fără ajutor și cu o pensie de 718,44 de lei.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 26 martie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 13 mai 2019 (f. d. 103). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Andrei Roșca, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Andrei Roșca nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe

care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Andrei Roșca.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Andrei Roșca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova